

късните връзки: всяка вечер идвал у тях към 11 часа, седял час-два, приживели си и си отивал.

Портиерката в къщата на "Оборище" 21^в беше Судулова, рускиня. Когато минавал и тя го виждала, Яковлев разговарял с нея на руски. Това обаче той си позволявал след Девети септември. Преди не се издавал кой е и при кого отива.

При заминаването му Яковлев беше заместен от Михайлов. Още в първите дни той представи Моллов на Михайлов като добър техен приятел и да се грижи за неговата сигурност, за семейството му.

- Това - каже му той - са наши приятели. От тяхните дружбе и приятелско разположение ние сме много доволни. С тях винаги можех свободно да разговарям. Другарят Моллов много ми е услужвал. Той беше посредникът между мен и касиетите на Багрянов и Мурзиев.

Димитър Моллов беше сключил компенсационна сделка за доставки на няколко автомобилни коли "Рено". Две от тях купи съветската легация. Сам Михайлов с прокуриста на Моллов замина за Бургас и получи оттам колите.

Моллов поддържаше връзки и с Михайлов, но не така близки и сърдечни, както с Яковлев: само от време-на време ^{когато} ~~се виждаше~~ ^{не Михайлов,} ~~се~~ ^{за да го информира} по интересували го въпроси.

Опит за преследване на Д. Моллов бе направен и от органи на пети милиционерски участък, вероятно по донесение на съквартинци. Не бе минало много време от установяване на новата народна власт. Позвъни се на входната врата. Когато отворих и потвърдих, че съм Палавеев, млад мъж в капитанска униформа каже, че търсих Димитър Моллов. Макар да беше у дома, заявих му, че го няма. Тогаваш извади от джоба си и ми връчи покана, Моллов да се яви неизбежно в участъка. Отново зет ми влезе във връзки с Яковлев и след като той се намесил, същият капитан дойде на другия ден, гузно поиска да му върне